

INFORMATIE OVER ALLERGIE BIJ HONDEN

Van allergie is sprake wanneer het afweersysteem (immuunsysteem) op een buitensporige of afwijkende manier reageert op relatief onschadelijke stoffen. Deze stoffen, ook wel allergenen genoemd, zijn vrijwel steeds eiwitachtige verbindingen. Deze eiwitten kunnen afkomstig zijn uit insecten (bijvoorbeeld speeksel van de vlo), uit voedingsmiddelen, maar ook uit stuifmeel (pollen) van planten en bomen.

Belangrijke veroorzakers van allergie zijn:

Diverse mijtsoorten, vlooiën, sporen van schimmels, huidschilfers van mens of kat, rundvlees, kip, koemelk, eieren, granen (tarwe), soja, noten en pollen van bomen, grassen en bloemen.

De verschijnselen van allergie kunnen sterk variëren, maar vrijwel altijd bestaat er jeuk. Doorgaans is de huid en de vacht van de hond aangedaan, en men noemt dat atopische dermatitis. De hele huid kan dermatitis vertonen, maar ook is het mogelijk dat slechts gedeelten aangedaan zijn. Vaak doen de oren en de tenen mee met het proces. Aangezien bij dermatitis de huid minder weerstand heeft krijgen bacteriën en gisten er makkelijk vat op en raakt de huid ook nog ontstoken.

Bij een aantal honden bestaat bovendien allergie van maag en darmen waarbij misselijkheid, braken, diarree en vermagering kunnen bestaan.

De aandoening kan het hele jaar aanwezig zijn, maar kan ook seizoensgebonden zijn. Dit laatste is bijvoorbeeld het geval indien er allergie voor pollen bestaat.

Om vast te stellen of er werkelijk sprake is van allergie is het mogelijk dat ook aanvullend onderzoek wordt gedaan. Dit bestaat uit drie delen: huidtesten, bloedonderzoek en voedselallergie-onderzoek. Gemiddeld spelen 2,4 allergenen een rol, maar het is mogelijk dat een hond voor wel 20 of soms nog meer stoffen allergisch is.

Bij de huidtesten krijgt de hond een aantal prikjes, waarbij stoffen waarop de hond mogelijk allergisch kan reageren in de huid worden ingespoten. Bij allergie ontstaat dan op de inspuitlek een soort "muggebult". Bloedonderzoek is minder belastend voor de hond, maar is duurder.

Bij het onderzoek naar stoffen in het voer waarop de hond allergisch reageert krijgt de hond eerst enige weken hypo-allergeen voedsel, dus voedsel waarvoor vrijwel geen allergie bestaat. Als dan de jeuk vermindert en de verschijnselen van de allergie eveneens, wordt aan het voer telkens een voedingsmiddel toegevoegd en wordt er gekeken naar de reactie hierop.

De behandeling bestaat uit diverse maatregelen:

- Het elimineren van het allergeen (dus bijvoorbeeld vlooiënbestrijding in huis, bepaalde voedingsmiddelen niet meer geven, etc.)
- Behandelen van de ontstoken huid met middelen tegen bacteriën, gisten.
- Verbetering van de huidhygiëne door wekelijks de hond te wassen met speciale shampoo.
- Verminderen van de jeuk en behandeling van de aangedane huid. Is niet de hele huid aangedaan dan kan dit met lokaal op de huid aan te brengen zalf of spray. Is wel de hele huid aangedaan dan moet dit met medicijnen. Het gaat daarbij om cortison-achtige middelen (zoals prednison) en/of om een middel dat heet ciclosporine. Ook zijn nog andere middelen mogelijk.
- Indien bepaalde allergenen niet geëlimineerd kunnen worden kan men proberen de hond voor deze allergenen ongevoeliger te maken. Deze desensibilisatie wordt wel allergeen-specifieke immunotherapie genoemd. Met tussenpozen krijgt de hond een injectie met stoffen waarvoor hij allergisch is, en wel met een steeds toenemende concentratie.

Behandeling van allergie bij de hond is een kwestie van lange adem: vaak pas na enige maanden kan effect worden gezien, en vaak is levenslang behandelen noodzakelijk. Doorgaans treedt na ½ tot 1 jaar bij 50% tot 80% van de honden een zeer goede verbetering op.